

HORSELAND

12

Divocí koně

Znáte z televizního seriálu!

COO
BOO

HORSELAND

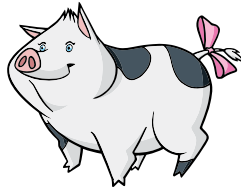

Divocí koně

Podle epizody DIVOCÍ KONĚ

Napsal
Michal Kolezsar

**COO
BOO**

© 2014 DHX Cookie Jar Inc., a DHX Media company.
Underlying Property © and TM Horseland LLC. DHX MEDIA
is a registered trademark of DHX Media Ltd. All Rights Reserved.

© Michal Kolezsar, 2014

www.horseland.com

ISBN 978-80-7447-689-1

První kapitola

Představte si překrásnou krajinu plnou hlubokých lesů, rozlehlých luk, bystrých potoků, tůní ukrytých mezi stromy i jezírek a jezer, která přímo lákají k tomu, aby se v nich člověk či kůň vykoupal. A k tomu ještě přidejte majestátní hory s velkolepými vrcholy, strmými srázy či tajemnými údolími. A když si toto vše představíte, už víte, kde leží rozlehlý ranč Horseland. Ten nejskvělejší ranč na celém světě.

Horseland je díky prostorným stájím, sedlovně a především jízdně tím nejlepším mís-

tem k ustájení, ošetřování a předvádění koní. Ale Horseland je mnohem víc než jen obyčejný ranč. Je to místo, kde se utvářejí pevná přátelství. Místo, kde najdete kamarády, kteří vás podpoří a podají vám pomocnou ruku, kdykoli to budete potřebovat. A konečně místo, kde i zvířata tvoří jednu velkou rodinu, která si pomáhá – i když samozřejmě i mezi nimi občas dojde k rozdíšce. A abychom nezapomněli, Horseland je místo, kde spolu všechna zvířata mohou mluvit. Ale dělají to jen tehdy, když v doslechu nejsou žádné zvědavé lidské uši, které by je mohly slyšet!

Ale nikdo z jeho obyvatel nezná Horseland lépe než moudrý ovčácký pes Shep. Ten je rozeným vůdcem, kterého všechna ostatní zvířata poslouchají. Avšak Shep svého postavení nikdy nezneužívá, a když už koním řekne, aby něco udělali, má pro to vždy opravdu dobrý důvod. A všichni na ranči ho proto uznávají a respektují – dokonce i Angora, která jinak neuznává vůbec nikoho.

Byl krásný letní večer a všichni v Horselandu právě večeřeli. Stejně tak i Shep, chlupatá kočka Angora a veselé prasátko Teeny. Všichni tři spokojeně jedli ze svých misek a nevšíмали si ničeho dalšího. Ovšem Angora, která nosí čumáček tak trochu nahoru a myslí si o sobě, že je něco lepšího než všichni ostatní, se náhle naklonila k Shepově misce a mlsně začenicichala. Potom s nelibostí v hlase řekla: „To tvoje jídlo voní mnohem líp než moje!“

„Hmm,“ oblízl se spokojeně ovčácký pes, „mám zbytek výborného steaku. Je tak krásně

měkoučký a chutná výborně. Takhle dobrou večeři už jsem dlouho neměl.“

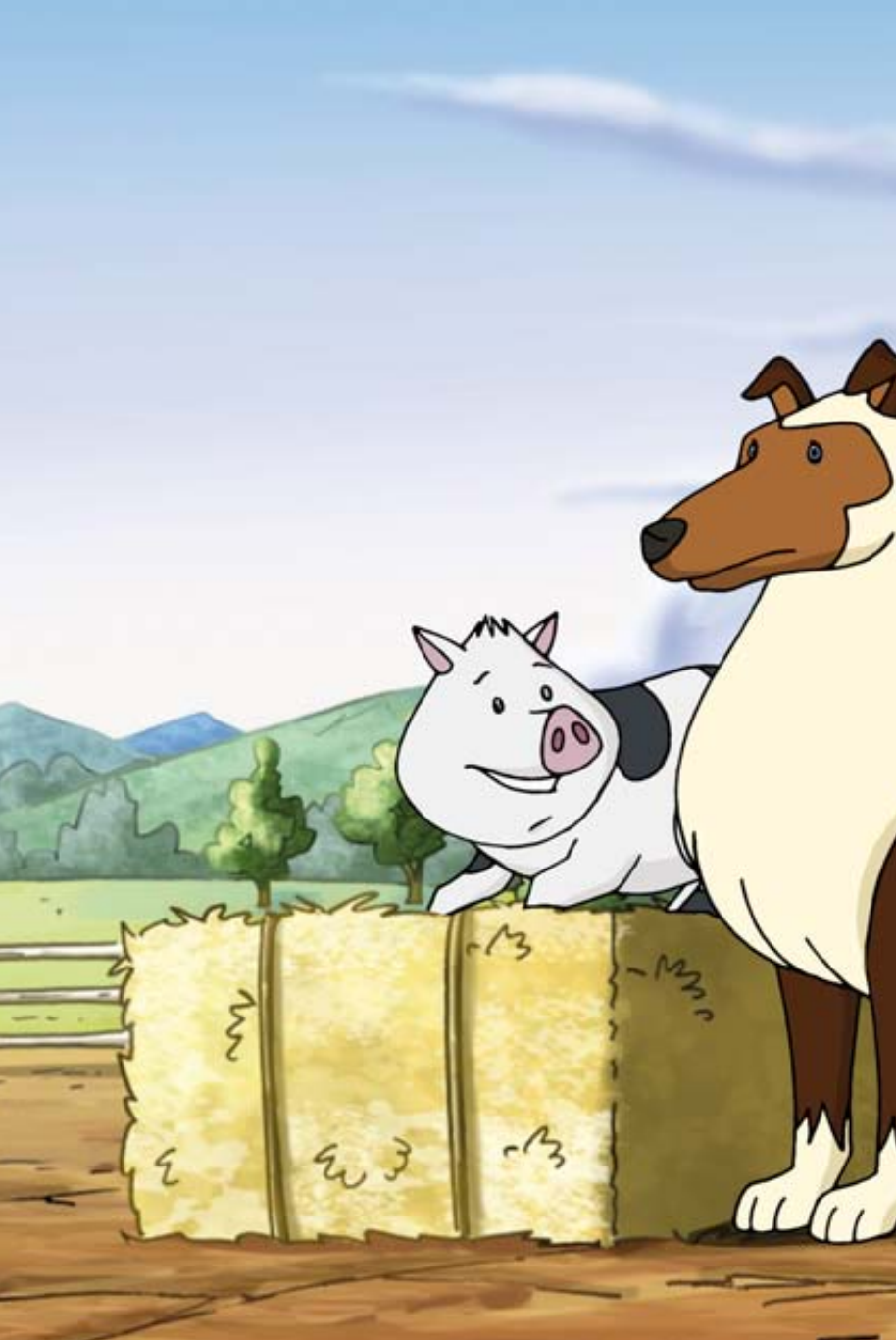
„No tak, Shepe, alespoň jedno sousto. Dej mi ochutnat alespoň jedno sousto,“ prosila chundelatá kočka, která se cítila ublíženě, že Shep má něco lepšího než ona.

„Ty máš přece své jídlo, Angoro,“ ušklíbl se na ni Shep. „Já osobně tedy tuňáka ani další ryby moc nemusím, ale tobě přece chutná.“

„To chutná, ale to tvoje jídlo vypadá mnohem lépe a určitě i lépe chutná,“ prohodila Angora a odrazila se, aby se dostala k Shepově porci. Ovšem ovčácký pes nebyl dnešní, s něčím takovým dávno počítal, takže svoji misku rychle posunul a kočka skončila přímo v misce Teeny. A Angora, která si vždycky tak zakládala na svém vzhledu, byla od hlavy až k patě zašpiněná.

„Angoro, neumíš se vůbec chovat, celou jsi mě tím jídlem zašpinila,“ obořila se na ni Teeny a čekala, že se jí kočka omluví. Jenže ta jen něco huhlala, protože byla celá zalepená a nemohla mluvit. Ovšem to trvalo jen chvíli, protože hned jak se Angora očistila, vrhla se na Shepovu misku. Po prvním soustu však začala prskat: „Shepe, sice to voní pěkně, ale můj tuňák chutná mnohem lépe. Fuj, už nikdy ti nebudu krást jídlo! Myslela jsem, že máš něco lepšího než já, ale to jsem se strašně spletla.“

Ovšem ovčácký pes ji jen s úsměvem pozoroval. „Stejně tak jako ty, Angoro, i mnozí jiní chtějí to, co mají ostatní. A stejně jako ty přijdou na to, že cizí nemusí být lepší než to, co je jejich. A teď všichni pěkně dojíme a půjdeme spát, abychom zítra mohli brzy vstávat.“

Teeny spokojeně přikývla a s ještě větší vervou se pustila do zbytku jídla. I když byla většina její porce stále nalepená na Angoře.

Druhá kapitola

Druhý den se všichni probudili do nádherného rána. Slunce svítlo a slibovalo krásný den. Na nebi nebylo ani mráčku a rodinka kosů, která si postavila hnízdo v hromadě dřeva za stájí, spokojeně prozpěvovala na plotě jízďárny.

V ní se právě nacházel Bailey Handler, jehož rodičům patří Horseland, se svým koněm Aztékem, hřebcem plemene kiger mustang. Zrovna dokončili jeden ze cviků. Bailey se naklonil nad hřebcův krk a několikrát ho pohládl. „Docela dobrý pozvolný klus, Aztéku, teď zkusíme po-

stranní kroky. Jsem si jistý, že ti půjdou stejně dobře.“

A měl pravdu, hřebec vše zvládl bez chybičky a jeho majitel zářil spokojeností. „A teď pirueta v poklusu,“ vykřikl nadšeně. „Dobře, Aztéku, to by šlo, ale i tak by to mohlo být ještě o trochu lepší. Zopakujeme si to celé od začátku, ať to zvládneme naprosto dokonale. To by bylo, abychom nebyli nejlepší dvojice na celém ranči. Musíme ale pilně trénovat, aby nás nic nepřekvapilo.“

Shep, Angora a Teeny vše pozorovali líně rozvalení ve stínu košatého stromu nedaleko jízdárny. „Bailey a Azték pořád trénují, co je to popadlo?“ prohodila Angora, zatímco si čistila svou dlouhou hedvábnou srst.

„Máš pravdu, trénují už od brzkých ranních hodin. Pozoroval jsem je, zatímco vy jste ještě spaly,“ odpověděl ovčácký pes, „vidíš, jak Azték pohazuje hlavou? Podle mě už toho má opravu dost. Stále dokola opakují ty samé cviky a začíná ho to nudit. A samozřejmě už je také unavený.“

„Máš pravdu, Shepe, vypadá opravdu unaveně

Toto je pouze náhled elektronické knihy.
Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém
obchodě společnosti eReading.